Til

Brudens Bedstemoder.

Den 2den December 1884.

165

Mel: En dejlig ung Ridder.

I Ungdoms lyse Dage du bort fra Hjemmet drog
at følge ham som Hustru, for hvem dit Hjærte slog.
Du sejled over Sundet med Haab og frejdigt Mod,
Men aldrig dem du glemte, som her du efterlod.

Skønt du fik lært at elske dit nye Fædreland,
vist mangen lønlig Tanke floj til den kendte Strand.
Saa mange Barndomsminder, saa mangt et elsket Navn
bandt Tankerne og Hjærtet til „Kongens København".

Og medens Tiden flygted og Aarene henrandt,
en kærlig Børneskare som bedste Skat du vandt.
Men denne store Rigdom med os du delte tro:
din ældste Datter gav du os; hun fæsted hos os Bo.

Og dengang dine Sønner fra Hjemmet vandred ud,
i Danmark de begge sig fæstede en Brud,
saa alt som Tiden rullede sine Bølger frem,
fast bandtes til hinanden det ny og gamle Hjem.

Idag du sidder bænket blandt os som Hædersgæst
blandt Slægt og gamle Venner her ved vor Bryllupsfest.
Vor Hilsen og vor Hyldest med venligt Sind modtag.
Et hjærteligt Velkommen skal hilse dig idag.

Og naar du atter vender fra Danmark dine Fjed,
skal vore bedste Ønsker paa Vejen følge med.
Gid du maa længe leve i Lykke og i Ro,
gid vi maa ofte see dig iblandt os sund og fro.

O. C. Olsen & Co. Kjobenhavn.